Općinski sud u Đakovu
Stalna služba u Našicama
PRIMLJENO
16 -09- 2026
OPĆINSKI SUD U ĐAKOVU
Primljeno: 14 -09- 2026
neposredno - putem pošte (obično - preporučeno)
u 3 primjeraka, priloga,
dan predaje na pošti

30

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: Ppž-4769/2023

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Roberta Završkog, predsjednika vijeća te Kristine Gašparac Orlić i Eufemije Nanković, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Emine Bašić, zapisničarke, u prekršajnom predmetu protiv okr. Leonarda Sarića, zbog prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (Narodne novine, broj 41/77, 55/89, 5/90, 30/90, 47/90 i 29/94), odlučujući o žalbi tužitelja Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave osječko-baranjske, Policijske postaje Našice, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Đakovu, Stalna služba u Našicama, broj: 16. Pp-1686/22-6 od 21. travnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 31. srpnja 2026.,

riješio je

Prihvaća se žalba tužitelja Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave osječko-baranjske, Policijske postaje Našice, ukida pobijana presuda i predmet dostavlja prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom okr. Leonard Sarić, na temelju odredbe čl. 182. t. 3. Prekršajnog zakona („Narodne novine“ broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22, dalje: PZ), oslobođen je optužbe zbog prekršaja iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, te je odlučeno da trošak prekršajnog postupka pada na teret proračunskih sredstava suda.

2. Protiv te presude tužitelj je pravodobno podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja predlažući usvojiti žalbu, ukinuti presudu i vratiti predmet na ponovno suđenje u kojem će se okrivljenik proglasiti krivim.

3. Žalba je osnovana.

4. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, na temelju čl. 202. st. 1. PZ-a, ispitivao je pobijanu prvostupanjsku presudu iz osnova i razloga iz kojih se ona pobija žalbom i po službenoj dužnosti te je utvrdio da je u prvostupanjskom postupku činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, na što žalbom opravdano ukazuje žalitelj.

5. Prvostupanjski je sud donio presudu kojom se okr. Leonard Sarić oslobađa optužbe za prekršaj iz čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira jer nije sa sigurnošću dokazano da bi vikao ili se svađao na javnom mjestu riječima navedenim u izreci prvostupanjske presude, budući da je okrivljenik poricao prekršaj, a svjedokinja Marijana Vuk je iskazala da nije bilo vike (već samo rasprave) između okrivljenika i inspektora, dok iz Zapisnika o ispitivanju svjedoka Igora Karija, veterinarskog inspektora, proizlazi da je okrivljenik vikao na njega. Uz to, prvostupanjski sud smatra da je okrivljenik opisanim ponašanjem, vjerojatno omalovažavao i vrijeđao službenu osobu odnosno počinio prekršaj iz čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

5.1. Međutim, prije svega se ne može prihvatiti obrazloženje prvostupanjskog suda da nakon ovako provedenog dokaznog postupka, u nedostatku dokaza, treba donijeti povoljniju odluku za okrivljenika te ga osloboditi optužbe u smislu načela „in dubio pro reo", a da prethodno nije izveo sve dokaze važne u svrhu utvrđivanja relevantnih činjenica, što pravilno ističe i tužitelj u žalbi. Naime, tužitelj u žalbi navodi da je iz iskaza svjedokinje Marijane Vuk vidljivo da je određene žustre rasprave između okrivljenika i veterinarskog inspektora bilo pa je logično da je bilo i povišenih tonova. Kada se uzme u obzir da je prvostupanjski sud prihvatio iskaz navedene svjedokinje zbog toga što je vjerno opisala događaj kojem je osobno nazočila pa joj sud nema razloga ne vjerovati, a iskazivala je o određenom stupnju intenzivne rasprave između okrivljenika i inspektora, tada je prvostupanjski sud trebao jednakovrijedno ocijeniti i iskaz svjedoka Igora Karija, inspektora koji je također bio nazočan događaju, a koji je dao iscrpni iskaz u policijskoj postaji (zakonit dokaz) neposredno nakon predmetnog događaja, s takvim detaljima koji upućuju da je doista doživio vulgarno vikanje od strane okrivljenika. Iz obrazloženja pobijane presude nije vidljivo iz kojeg razloga prvostupanjski sud nije ocijenio takav iskaz svjedoka, budući da je samo naveo da je taj svjedok teretio okrivljenika da je vikao u trgovini i vrijeđao ga.

5.2. Iz ovako izvedenog dokaznog postupka proizlazi da prvostupanjski sud nije dovoljno pažljivo analizirao iskaz svjedoka Igora Karija već je olako smatrao da je stanje stvari dovoljno razjašnjeno prihvaćanjem iskaza svjedokinje Marijane Vuk, a da je pritom, bez ikakvog razloga, zanemario i time obezvrijedio iskaz drugog svjedoka, također očevica događaja (Igora Karija) zbog čega je oslobodio okrivljenika optužbe. Naime, u situaciji kada je obrana okrivljenika koji decidirano poriče prekršaj potpuno kontradiktorna iskazu svjedoka koji je dao pred policijom u kojem tereti okrivljenika (na Zapisnik o ispitivanju svjedoka), dok drugi svjedok (radna kolegica Marijana Vuk) s određenom relativizacijom iskazuje da nije bilo vike niti svađe, sud je svakako trebao ustrajati u otklanjanju kontradiktornosti u tim iskazima. Naime, prvostupanjski je sud nakon nedolaska svjedoka Igora Karija na jedinu održanu glavnu raspravu od 20. travnja 2023. (zbog dužeg bolovanja), trebao barem još jednom istoga pozvati na glavnu raspravu radi razjašnjenja spornih činjenica. Olako odustajanje od potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, ne udovoljava zahtjevu ostvarivanja jednog od temeljnih načela prekršajnog postupka - načela jednakosti oružja prema kojem je sud dužan osigurati strankama (dakle i tužitelju) jednake mogućnosti dokazivanja. Osim toga, dužnost je suda s jednakom pažnjom utvrđivati činjenice koje okrivljeniku koriste, ali i one koje mu idu na štetu sukladno čl. 88. st. 1. PZ-a.

5.3. Stoga je radi potpunog i pravilnog utvrđenja svih relevantnih činjenica, bilo nužno ustrajati u pozivanju predmetnog svjedoka te je po ocjeni ovog sudskog vijeća prvostupanjski sud preuranjeno zaključio da se odlučne činjenice nisu mogle utvrditi u postupku zbog nedostatka dokaza. Potrebno je istaknuti i da kada prvostupanjski sud nije izveo sve raspoložive dokaze o kojima ovisi utvrđenje odlučnih činjenica (a u konkretnom slučaju nije niti ocijenio izvedeni dokaz čitanjem iskaza Igora Karija danog na Zapisnik o ispitivanju svjedoka u policijskoj postaji), tada se ne može smatrati da je došao u poziciju da bi bio u dvojbi u pogledu odlučnih činjenica pa da bi trebao primijeniti pravilo „in dubio pro reo" jer nema dokaza u spisu.

5.4. U odnosu na dio obrazloženja prvostupanjskog suda da je ponašanje okrivljenika tužitelj trebao podvesti pod prekršaj iz čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, potrebno je navesti da ovlašteni tužitelj disponira optužnim prijedlogom (u konkretnom slučaju Policijska postaja Našice) i odlučuje za koji prekršaj će teretiti okrivljenika, a sud je taj koji će utvrđivati može li se činjenični opis radnje okrivljenika podvesti pod pravnu kvalifikaciju iz optužbe, te eventualno istu izmijeniti na blaže za okrivljenika kada se za to ispune uvjeti (što u ovom predmetu nije slučaj).

6. Slijedom navedenog, trebalo je prihvatiti žalbu tužitelja, ukinuti presudu i predmet dostaviti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, koji će, cijeneći razloge ovog drugostupanjskog rješenja provesti novi postupak u kojem će provesti sve dokaze čije provođenje se ukaže potrebnim, nakon čega će pravilnom ocjenom svih u postupku izvedenih dokaza i svih pravno relevantnih činjenica, donijeti novu, na zakonu osnovanu i valjano obrazloženu odluku.

7. Iz navedenih razloga, na temelju čl. 206. st. 1. PZ-a, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 31. srpnja 2026

Zapisničarka:

Emina Bašić, v.r.

Predsjednik vijeća:

Robert Završki, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom sudu u Đakovu, u 3 otpravka: za spis, okrivljenika i tužitelja.

Za točnost otpravka, ovlaštena službenica,
Upraviteljica zajedničke sudske pisarnice:

Edita Vrkljan

REPUBLIKA HRVATSKA 3 ZAGREB VISOKI PREKRŠAJNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE